

Úrskurður tollstjórans í Reykjavík nr. 24/2004.

Úrskurður tollstjórans í Reykjavík nr. 24/2004 varðandi áætlun aðflutningsgjalda sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053.

I.

Embætti tollstjórans í Reykjavík hefur móttengið bréf yðar, dags. 27. október sl., varðandi áætlun aðflutningsgjalda sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053, innflytjandi A. Lítur embættið svo á að með bréfi yðar sé ákvörðun embættisins, um áætlun aðflutningsgjalda framangreindrar sendingar sem tilkynnt var fyrirtækinu með bréfi dags. 18. október sl., kærð til úrskurðar hjá tollstjóranum í Reykjavík.

Ákvörðun tollstjórans í Reykjavík um áætlun aðflutningsgjalda byggði á því að vara í framangreindri sendingu væri ótollaafgreidd og hún fyndist ekki í vörugeymslum. Að mati embættisins lá ekkert fyrir um að afhending vörunnar hefði verið heimiluð af hálfu embættisins. Aðflutningsgjöld sendingarinnar voru því áætluð en útreikningur aðflutningsgjalda var byggður á þeim upplýsingum sem fram komu í aðflutningsskýrslu sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 sem innflytjandi lagði fram.

II.

Í bréfi kæranda, dags. 27. október sl., er málavöxtum lýst þannig að sending E BRU 03 10 0 SE GOT W053 hafi borist A í október árið 2000. Tekið er fram að sendingin hafi verið skráð til afgreiðslu hjá tollstjóranum í Reykjavík og óskað hafi verið eftir því við B að sendingin yrði umskráð til sýslumannsins í Borgarnesi. Ljóst hafi síðan orðið í desember 2000 að sendingin hefði ekki verið umskráð til sýslumannsins í Borgarnesi og í framhaldi af því voru tollskjöl send til tollstjórans í Reykjavík svo ljúka mætti afgreiðslu sendingarinnar. Sendingin var skráð hjá embætti tollstjórans í Reykjavík og afgreiðslu hennar lokið að öllu leyti nema því að álögð gjöld voru ekki skuldfærð á reikning A en tekið er fram í kærinni að slíkt sé gert með allar vörusendingar til fyrirtækisins. Þá segir að vegna þessarar afgreiðslu hafi sendingin ekki komið fram á lista yfir ótollaafgreiddar sendingar sem fyrirtækið fær á þriggja mánaða fresti, en sendingin taldist samt vera óafgreidd hjá embættinu en fulltrúar fyrirtækisins voru hins vegar í góðri trú um að þessi sending hefði verið afgreidd eins og allar aðrar.

Samkvæmt gögnum embættisins er ljóst framangreind sending var skráð í farmskrá þann 3. október 2000. Aðflutningsskýrslu vegna sendingarinnar var skilað til tollstjórans í Reykjavík þann 3. janúar 2001 og var umrædd sending tilbúin til afgreiðslu þann 4. janúar 2001. Aðflutningsgjöld sendingarinnar voru ekki greidd og óskaði innflytjandi ekki eftir því að aðflutningsgjöld sendingarinnar yrðu skuldfærð. Þegar skýrslur eru afhentar á pappír þá skuldfærast aðflutningsgjöld vegna þeirra aldrei sjálfkrafa heldur er nauðsynlegt að innflytjandi leysi sendinguna út og óski eftir því að aðflutningsgjöld hennar verði skuldfærð með því að lýsa því yfir við gjaldkera embættisins að skuldfærslu sé óskað. Sending E BRU 03 10 0 SE GOT

W053 hefur ekki verið leyst út hjá embættinu og óskað eftir skuldfærslu vegna hennar. Þá telur embættið að staðhæfing kæranda, um að aðflutningsgjöld allra vörusendinga til fyrirtæksins séu skuldfærð, sé ekki rétt en fram kemur í tölvukerfi embættisins, þar sem öll atriði varðandi innflutning eru skráð, að misjafnt er hvort að aðflutningsgjöld séu skuldfærð á fyrirtækið eða ekki. Skuldfærsla felur í sér að krafa myndast á innflytjanda. Það er og hefur ekki verið talið á valdsviði tollstjóra að ákveða fyrir innflytjanda hvenær eða hvort skuldfærsla aðflutningsgjalda skuli eiga sér stað. Engin lagaheimild er til fyrir tollstjóra til að ákveða slíkt fyrir hönd innflytjanda.

Að mati embættisins er rétt að fram komi að umrædd sending hefur verið tilbúin til afgreiðslu síðan 4. janúar 2001 en í málavaxtalýsingu kæranda kemur fram að umrædd sending hafi ekki komið fram á lista yfir ótollafgreiddar sendingar sem kærandi segist fá á þriggja mánaða fresti. Embættið telur að í ljósi þess að sendingin E BRU 03 10 0 SE GOT W053 hefur verið í stöðunni "tilbúin til afgreiðslu" síðan 4. janúar 2001 þá hefði hún átt að koma fram á lista frá tollstjóranum í Reykjavík yfir ótollafgreiddar sendingar. Óljóst er hvort að sá listi sem vísað er til í kærinni sé sendur frá tollstjóranum í Reykjavík eða hvort hann sé til kominn á annan hátt. Embættið telur að innflytjanda, sem er vel kunnugur innflutningi, hafi mátt vera kunnugt um að þegar aðflutningsskýrslum er skilað inn á pappír að aðflutningsgjöld hennar yrðu ekki skuldfærð án atbeina hans. Embættið telur því að fulltrúum kæranda mætti vera ljóst að umrædd sending væri ótollafgreidd.

Þá er í kærinni vikið að því ekki sé rétt að B hafi afhent A umrædda sendingu án heimildar, og í því sambandi vísar fyrirtækið til bréfs Fjármálaráðuneytisins til sýslumannsins í Borgarnesi, dags. 26. apríl 1999, tilvísun 9902055/100-10, og einnig er vísað til bréfs sýslumannsins í Borgarnesi til A, dags. 27. apríl 1999 þar sem flutningsaðilum er veitt heimild til að afgreiða ótollafgreiddar sendingar til A. Kærandi telur því á engan hátt við flutningsmiðlara að sakast í máli þessu.

Embætti tollstjórans í Reykjavík fellst ekki á framangreint. Í bréfi fjármálaráðuneytisins, dags. 26. apríl 1999, kemur fram að eðilegt sé að A fái heimild til að flytja ótollafgreiddar vörusendingar inn á athafnasvæði félagsins og faldi ráðuneytið sýslumanninum í Borgarnesi að annast afgreiðslu málsins. Í bréfi sýslumannsins í Borgarnesi, dags. 27. apríl 1999, heimilar sýslumaðurinn í Borgarnesi A að geyma ótollafgreiddar vöru á athafnasvæði sínu að C. Leyfið sem var veitt samkvæmt 65. gr. tollalaga nr. 55/1987, er bundið þeim skilyrðum að vörunar verði geymdar á afgirtu svæði fyrirtækisins og tollafgreiddar ekki síðar en 14 dögum frá komu þeirra til landsins. Ljóst er því að sýslumaðurinn í Borgarnesi hefur heimilað A að geyma ótollafgreiddar vörusendingar á athafnasvæði sínu að C en í bréfi sýslumannsins í Borgarnesi er hvergi vikið að því að A hafi heimild til að nýta ótollafgreiddar vöru áður en sýslumaður/tollstjóri hefur heimilað afhendingu vörunnar. Samkvæmt upplýsingum frá D, starfsmanns E, var vara í framangreindri sendingu afhent þann 12. janúar 2001. Embætti tollstjórans í Reykjavík telur því að umrædd vara í sendingu E BRU 03 10 0 SE GOT W053 hafi ekki farið inn á athafnasvæði A að C heldur virðist varan hafa farið í geymslu hjá E, sbr. skýrslu tollgæslunnar dags. 31. mars 2004. Embættið telur að um ólögmeta afhendingu vöru í sendingu BRU 03 10 0 SE GOT W053 sé að ræða þar sem afhendingarheimild tollstjórans í Reykjavík hafði ekki verið veitt er varan var afhent.

Embætti tollstjórans í Reykjavík telur því ljóst að umrædd vara hafi verið afhent án heimildar tollstjórans í Reykjavík, sbr. 105. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, en í 105. gr. tollalaga segir að sé vara tekin úr vörslu farmflytjanda, úr tollvörugeymslu, tekin til notkunar eða flutt brott af frísvæði án þess að leyfi tollstjóra liggi fyrir eru aðflutningsgjöld þegar fallin í eindaga. Þegar þannig háttar skulu aðflutningsgjöld af viðkomandi vöru reiknuð út samkvæmt þeim aðflutningsgjöldum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var á komudegi flutningsfars til landsins hafi vara verið í vörslu farmflytjanda eða innflytjanda, en hafi hún verið sett í tollvörugeymslu eða flutt á frísvæði skulu aðflutningsgjöld reiknuð út samkvæmt þeim aðflutningsgjöldum og tollafgreiðslugengi sem í gildi var þegar tollstjóri veitti leyfi til flutnings vöru þangað, nema sannað sé á fullnægjandi hátt að mati tollstjóra að nefnd atvik séu síðar til komin. Reikna skal frá sama tíma dráttarvexti af aðflutningsgjöldum þannig út-reiknuðum.

Þá bendir embættið á að í 66. gr. tollalaga segir að stjórnendum farartækja, skipaafgreiðslum og öðrum, sem hafa ótollafgreiddar vörur í sínum vörslum til flutnings eða geymslu, er óheimilt að afhenda þær viðtakanda eða láta þær á annan hátt af hendi úr vörugeymslu eða farartæki án leyfis tollstjóra. Í 67. gr. tollalaga segir síðan að eigandi eða umráðamaður farartækis eða vörugeymslu ábyrgist greiðslu á aðflutningsgjöldum af vörum sem hafa verið afhentar eða teknar í notkun án þess að gætt hafi verið ákvæða laga þessara og má gera lögtak í eignum þeirra fyrir aðflutningsgjöldum ásamt kostnaði. Með hliðsjón af 66. gr. og 67. gr. tollalaga telur embættið að B beri ábyrgð á aðflutningsgjöldum framangreindrar sendingar. Einnig hvílir ábyrgð á greiðslu aðflutningsgjalda á innflytjanda eða viðtakanda vöru, sbr. 1. mgr. 111. gr. tollalaga.

Í kæru innflytjanda, dags. 26. október sl., er einnig hafnað álagningu dráttarvaxta á aðflutningsgjöld sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 og farið fram á að þeir verði felldir niður. Þá er farið fram á að virðisaukaskattur og rafmagnseftirlitsgjald verði skuldfært á reikning A.

Þegar vara er tekin úr vörslu farmflytjanda, úr tollvörugeymslu, tekin til notkunar eða flutt brott af frísvæði án þess að leyfi tollstjóra liggi fyrir, **skal** reikna dráttarvexti af aðflutningsgjöldum vörunnar sbr. 2. mgr. 105. gr. tollalaga. Um er að ræða skylduákvæði og er embættinu því ekki heimilt að fella niður dráttarvexti af framangreindri sendingu. Hvað varðar kröfu kæranda um að virðisaukaskattur og rafmagnseftirlitsgjald verði skuldfært á reikning A þá telur embættið ekki sé unnt að verða við því þar sem aðflutningsgjöld sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 eru fallin í eindaga og ekki sé því unnt að veita kæranda frekari greiðslufrest.

Að lokum er þess óskað í kærinni að ef ekki sé unnt að ljúka málinu á grundvelli þeirra upplýsinga sem fram koma í kærinni, þá er óskað eftir fundi með fulltrúum frá Fjármálaráðuneytinu og tollstjóranum í Reykjavík til að leysa úr málinu. Embætti tollstjórans í Reykjavík telur óeðlilegt að það fundi með fulltrúum kæranda og Fjármálaráðuneytisins, þar sem hluti máls þessa er kæranlegur til Fjármálaráðuneytisins.

Í ljósi alls framangreinds telur embættið að áætlun þess um aðflutningsgjöld sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053, dags. 18. október 2004, beri að standa óbreytt.

Biðst embættið velvirðingar á því að afgreiðsla máls þessa hefur dregist vegna anna hjá embættinu. Þar sem mál þetta hefur dregist hjá embættinu hafa dráttarvextir ekki verið uppreiknaðir og er frestur til greiðslu aðflutningsgjalda veittur til **28. desember n.k.** Verði aðflutningsgjöld sendingarinnar E BRU 03 10 0 SE GOT W053 ekki greidd innan þess tíma munu dráttarvextir reiknaðir til greiðsludags.

ÚRSKURÐUR:

Embætti tollstjórans í Reykjavík úrskurðar skv. 100. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum, með vísan til þess sem rakið er hér að framan, að ákvörðun embættisins frá 18. október 2004, um áætlun aðflutningsgjalda sendingar E BRU 03 10 0 SE GOT W053, að upphæð kr. 1.271.975,00 ásamt dráttarvöxtum að fjárhæð kr. 1.383.020,00 til 18. október 2004, standi óbreytt.

Úrskurðurinn er kæránlegur til ríkistollanefndar, Skúlagötu 57, Reykjavík og er kærufrestur 60 dagar taldið frá póstlagningardegi bréfs þessa, sbr. 1. mgr. 101. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum. Sá hluti úrskurðarins er lýtur að dráttarvöxtum er kæránlegur til fjármálaráðuneytisins, Arnarholi, 150 Reykjavík og er kærufrestur 60 dagar taldið frá póstlagningardegi bréfs þessa, sbr. 102. gr. tollalaga nr. 55/1987, með síðari breytingum.

Reykjavík 13. desember 2004.